

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 5. De Callisthene & Philisto. Locus Ciceronis emendatus, &
declaratus. Capitales interdum à veteribus ingeniosos dictos esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](#)

rius annotauit. acceptum autem id à Græcis videtur.
Ἄλογονθεῖδεν enim, aut παρηγένετο, verbum è verbo, est
alloqui. præclarè igitur Seneca: apud quē ita in Troade
Ulysses: *Alios parentes alloqui in luctu decet.*

Tibi gratulandum est.

quo exemplo haud scio an nullum in scriptoribus an-
tiquis extet insignius, & illustrius. & est profectò poë-
ta ille præclarior, & vetusti sermonis diligètior, quām
quidam ineptè fastidiosi suspicantur. Allocutionem
etiam dixerunt παρηγένετο παρεγνωθεῖσι: vt Catullus,

Quem tu, quod minimum facillimumq; est;

Qua solatus es allocutione?

& alloquiū, Αλογονθεῖσι. quod cùm esset ignotius, data
est occasio imperitis corrumpendi carminis cuiusdam
Horatiani. quo, cùm in veteribus libris ita legeretur,

Ilic omne malum vino cantuq; leuato,

Deformis ægrimonie dulcibus alloquiis,
isti fecerunt, *Deformis ægrimonie, & dulcibus alloquiis,*
atque ita interpretati sunt, μόνερι Achillem à Chi-
rone, vt ad Troiam leuaret omne malum deformis
ægrimonie tribus rebus; vino, cantu, & iucundis ser-
monibus. Non autem id dixit Horatius: sed vinum
& cantum vocavit dulcia deformis ægrimonie allo-
quia, id est γλυκέα παρεγνωθεῖσα.

*De Callisthene & Philisto. locus Ciceronis emendatus,
& declaratus. Capitales interdum à veteribus inge-
niosos dictos esse. C A P. V.*

MTVLLI verba hæc sunt in Epistola quadam
ad Q. fratrem: Itaque ad Callisthenem & Phi-
listum redeo: in quibus te video volutatum. Callisthenis qui-
dem vulgare & notum negotium: quemadmodum Graci ali-
quot locuti sunt: Siculus ille capitalis, creber, acutus, brenn,
panē

penè pusillus Thucydides. Sed est apud me liber vetus, in quo hæc ita scripta animaduerti: *Itaque ad Callisthenem & Philistum video: in quibus te video volutatum.* Unde suspicor, primùm quidem errore librarij bis positum esse verbum, *video*, quod scilicet tantum poni oporteret. deinde aliquem, qui corrigere vellet, ex, *video*, illo priori fecisse *redeo*. satis autem erat delere. videtur enim Cicero ἐλειπεῖν, ut saepe aliás, locutus, hoc modo: *Itaque ad Callisthenem & Philistum; in quibus te video volutatum.* cò magis, quòd in iis quæ antecesserunt, de duobus illis historicis nulla mentio est: vt adeos redire dicatur. Sequitur in eodem illo libro: *Callisthenes quidem vulgare & notum negotium: quemadmodum Graci aliquot: Siculus ille capitalis, creber, acutus, brevis, penè pusillus Thucydides.* quam scripturam veram & emendatam esse iudico. Ipsum enim Callisthenem dicit esse vulgare & notum negotium, id est, ἐνταφρόντον φάγμα, καὶ πολλὰ ἀξιον. negotiumque ita dixit, ut Graci interdum φάγμα. Lucianus in asino: Σένθη, ἐνταφρόντον φάγμα. aut χεῖμα. Theocritus: σωφὸν πολλὰ φάγμα. & Cicero ipse alibi: Teucris illa, lento sanè negotium. Vulgare autem & notum, triuiale, & in quo nihil admodum excellat. Horatius, *Ieiunus stomachus raro vulgaria temnit.*

Idem:

Ex noto factum carmen sequar.
quòd enim ibi notum dicit, paulo pòst vocat de medio sumptum. Iam illa verba, locuti sunt, quin melius absint, non dubito. hoc enim dicit, aliquot alias Græcos similes esse Callisthenis, id est non magni ipsos quoque pretij. Nam quod à Manutio dictum scio, Callisthenem locutum in historia non exquisitè, sed quomodo vulgo loquerentur; miror vnde id

C 4

sumps-

sumpserit: cùm ipsius scripta non extent: Cicero autem ipse alibi aiat, eum pñpè rhetorico more historiam scripsisse. Dissentio etiam ab eodem, in eo quòd capitalem, grauem, & capita rerum attingentem exponit. primum, quoniam si Philistus capita modo rerum attigit, plane Thacydidi similis non fuit. fuisse autem, & Cicero hñc, & libro secundo De Oratore, & Marcus Fabius libro decimo docet omnium autem optimè ac luculentissimè Dionysius Halicarnassenus, cuius verba melius erit ascribere: cùm & admodum periuulgata non sint, & illud ostendant, Philistum neque grauem fuisse, sed humilem & abiectum: neque capita modo rerum attigisse, sed potius eo nomine reprehensum, quòd in descriptionibus quibusdam propè otiosis nimis immoraretur. Φίλις Θ. ἐ μιμητής τῇ Θεοφύδιᾳ, ἔξω τῇ θύει, τὸ μὲν γέ, ἐλαύθερον, καὶ φρονίματθ μεσόν. τέτο γέ δε εργαπτικὸν τὸ πυρίνων καὶ αἴλαν πλεονέξιον. ἔχοντες γέ φροντον μὲν τὸ τινὸν θεόθεσιν στελλεῖν καταπίπεν, τὸ ἀντὸν ἐκείνῳ τρόπον, καὶ μικρὰν τὴν αἴλαν ἀπεῖ τὸ οἰνομάσ. καὶ μυσταρεψκολεῦσιν τὸ φρεγαματεῖαν τῇ συγχύσει τριτηρημένων πεποίκη. τὸ γέ λέξεως τὸ μὲν γλωσσηματικὸν καὶ σέργον εἶχοντες Θεοφύδια, τὸ γέ στρογγύλον, καὶ πυκνόν, καὶ εὔπνοον, καὶ ἐναγγόνιον πάντα ἀκελλάς ἀπεμάζατο. καὶ μικρὸς ὁ καλλιλογίας, καὶ τὸ σεμνότητα, καὶ τὸ αφθονίαν τριτηρηματικόν, καὶ τὸ βέρεν, καὶ τὸ πάση, καὶ τὸς χηραπτημάς. μικρὸς δέ τοι γέ ταπεινὸς κομιδῆ, τὸ συφρέσσον πότοι τόπων, τὸ ναυμαχιῶν, τὸ πεζῶν τεταπίζεν, τὸ οἰνοσμῆ πόλεων. καὶ δέ ὁ λόγος τῷ μεγάλῳ τὸ φράγματθ ἔξιστε. οὐκέτις μέντοι, καὶ καὶ τὸ ἐρμηνείαν, Θεοφύδια φρός τὰς ἀληθεῖς ἀγῶνας ὀφελιμώτερθ. Ήταν igitur, cur ei declarationi non assentiar, vna causa est. altera, quod nomen capitalis eam vim habere apud Latinos non puto. Quo fit, ut hoc loco capitalem accipiam ingeniosum, &, ut paulò post dicitur, acutum.

Id au-

Id autem valuisse vocabulum illud apud veteres, docet Ouidius libro tertio Fastorum, qui de Minerua capta differens, multasque eius appellationis caussas proferens: hanc primam ponit, dictam videri posse captam, quasi capitalem: quod ingeniosa sit. Versus, quibus ea sententia continetur, hi sunt:

Parva licet videas capta delubra Minerue,

Quae dea nat^e caput habere suo.

Nominis in dubio caussa est. capitale vocamus

Ingenium sollers. ingeniosa dea est.

neque me latet, alibi Philisti breuitatem à Cicerone laudari. sed aliud est breuem esse, aliud capita rerum attingere. Breuitas quidem etiam in Thucydide, Salustioque laudatur. Fieri tamen potest, ut ille aliud quippiam secutus sit, quod me fugiat. neq. ego ipsius iudicio meū anteponi postulo. tantum, quid mihi videatur, apertè ac liberè dico: iudicium aliorum facio.

Pauperum cognationem à nemine libenter agnoscit.

Terentij loco allatus non dissimilis Menandri.

C A P V T VI.

Quod homo impurus apud Terentium subdolè & malitiosè Phormio dicit, idcirco nolle Demiphonem agnoscere, eam puellam, cuius ipse se defensorem esse simulabat, tanquam cognatam sibi, quod illa egens relicta esset: id olim Menander generatim atque vniuersè, summa cum elegantia, dixerat: pronunciaratque, difficile & operosum esse, reperire cognatum pauperis. neminem enim fateri, sibi quicquam esse eum, qui auxilij alicuius indigeret: propterea quod statim putaret à se aliquid petitumiri. Terentij versus sunt:

Quia egens relicta est misera, ignoratur parens,

C 5 Negli-

Anc Murez

lectio

L
25